

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΤΕΦΙΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΜΟΝΑΡΧΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΔΕΡΜΩΝ

Μία μεγάλη γραφική συγκέντρωσις όλων των Έρυθροδέρμων στη Νέα Υόρκη. Πόσο άγόρασαν οι Αμερικανοί τη χειρόνησο του Μανχάτταν. Η διπλή ζωή των Έρυθροδέρμων της εποχής μας. Μία μοντέρνα Έρυθροδερμος πριγκίπισσα. Η τελετή της στέψης του δόκτορος Χάρολντ Νταίβις Έμερσον, βασιλέως των Έρυθροδέρμων, κλπ. κλπ.



Η Έρυθροδερμη πριγκίπισσα Νοεμί

“Ας μη φαντασθίτε ότι θα σας διηγηθώ με ζαμάμπα παλιά ιστορία, απ’ αυτές που διαβάσετε στα ρομαντικά και περιπετειώδη μυθιστορήματα. Τα παράξενα περιστασιακά, που θ’ αφηγηθώ με πό ζάλο, συνέβησαν στην εποχή μας, εδώ και λίγο καιρό και διαδόθηκαν σ’ όλο τον κόσμο με τόν ασύμματο : Οι Έρυθροδερμοι, τόσο της Βορείου, όσο και της Νοτίου Αμερικής, συγκεντρώθηκαν στις αρχές του περασμένου μιντος στη Νέα Υόρκη κι έξελεξαν τον βασιλέα τους !

Οι «γιαγιάδες» των Ηνωμένων Πολιτειών κάνουν σήμερα εξαιρετικές περιπατήσεις στους Έρυθροδέρμους κι έχουν την εξετινάδα

δα ή την ευγένεια να μη τους θεωρούν ως «χρωματιστούς» ανθρώπους ή ανεπιθύητους εξένους... Γιατί, αν δεν τους συμπεριφερόντουσαν έτσι, αυτό θα ήταν καθαρή έλλειψις σεβασμού προς τους...οικοδεσπότες και προς τους ιδιοκτήτας εκείνους, απ’ τους οποίους πήραν την χειρόνησο του Μανχάτταν, όπου υπάρχουν σήμερα οι γιγαντιαίοι οργαζύστες της Νέας Υόρκης, αντί του συνολικού ποσού των...1250 δραχμών και με τους οποίους, ύστερα από τρεις αιώνες κι ύστερα από ένα αιματηρό κι άλσθριο πόλεμο, υπέγραψαν μία συνθήκη ειρήνης και φιλίας. Μ’ αυτή την περίφημη συνθήκη, που την είχαν υπογράψει οι αρχηγοί των Πέντε Έθνών, οι Έρυθροδερμοί άποτραβήχτηκαν στις κατασκηνώσεις τους, διατηρώντας όστόσο την έλευθερία να μπορούν να επισκεπτόνται τις πόλεις, όποτε τους κάντιζε...

Όταν οι πρώτοι Εύρωπαιοί άποικοι έφτασαν στις σημερινές Ηνωμένες Πολιτείες, οι Έρυθροδερμοί μόλις ξεπερνούσαν τότε τις 250 χιλιάδες. Αυτόσ ό αριθμός έλαττώθηκε σημαντικά, ύστερα από τις πολύνεκρες συγκρούσεις και τους άδιάκοπους κι έξοντοτικούς πολέμους, που έκαναν μεταξύ τους ή διάφορες φυλές. Η Αμερικανική κυβέρνηση όστόσο, ύστερα από το 1864, έλαβε μερικά προστατευτικά μέτρα για να σώσει τη φυλή των Έρυθροδέρμων, κι έτσι βλέπουμε σήμερα ότι οι καθάρσαιοι Έρυθροδερμοί ξεπερνούν τις 350 χιλιάδες. Υπάρχει ακόμα κι ένας μικρός αριθμός μυγάδων, μα μένει στάσιμος κι έλαττώνεται μάλλον παρά αυξάνει, γιατί οι ίθαγενείς της Αμερικής σπανίως κάνουν γάμους με άλλες φυλές.

Οι Έρυθροδερμοί μένουν ένα μέρος του χρόνου στις «κατασκηνώσεις» και ζουν εκεί πέρα με τα πατριαρχικά τους έθια και με τους άγραφους νόμους τους, που φυλάγονται κι εφαρμόζονται από τους φυλάρχους, οι όποιοι φορούν ακόμα τις γραφικές και πολυχρωμες φορεσιές των προγόνων τους και μεταχειρίζονται τα τόξα και τα βέλη. Τ’ άλλο μέρος του χρόνου οι Έρυθροδερμοί κατεβαίνουν και ζουν μέσα στις πόλεις, φοιτούν στα σχολεία, έμπορεύονται, παίρνουν διπλώματα από τα Πανεπιστήμια ή γίνονται στρατιώτες. Κατά τον Μεγάλο Πόλεμο, οι Έρυθροδερμοί είχαν σχηματίσει τρία όλόκληρα συντάγματα, όσο δέ για τον αριθμό των διπλωματούχων τους, δεν εινε διόλου εύκαταφρόνητος. Έπί πλέον, κατά γενικό κανόνα, εινε αρκετά πλούσιοι. Οι πιο πολλοί Έρυθροδερμοί κάθονται στην Αριζόνα και στην Όκλαχόμα.

Στην Αριζόνα ή «κατασκηνώσεις» έχουν 45 χιλιάδες κατοίκους, που βγάζουν από το έδαφος κι απ’ το κνήγι ένα έτησιο εισόδημα από 800 εκατομμύρια δραχμές. Στην Όκλαχόμα οι Έρυθροδερμοί εινε 100 χιλιάδες και το έτησιο εισόδημά τους ξεπερνάει τα πέντε δισεκατομμύρια δραχμών ! Η πόλις της Αμερικής που έχει τους πιο πολλούς απ’ αυτούς εινε η Τούλσα, με 2.100, ενώ στη Νέα Υόρκη δεν ζουν παρά μονάχα 1000 περίπου Έρυθροδερμοί.

Δέν εινε λοιπόν διόλου δύσκολο, πηγαίνοντας σε μία κατασκήνωσι, να μιλήσετε μ’ έναν Έρυθροδερμο «τζέντλεμαν», που φοράει το έθνικό

ένδυμα με τα τόσο όμορφα διακοσμητικά ζιντήματα και το μεγάλο λούφιο από πολυχρώμα ατριά παπαγάλου, ό όποιος εινε γιατρός ή δικηγόρος κι ό όποιος έχει ζήσει αρκετά χρόνια στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, συζώνοντας στα καλύτερα ξενοδοχεία κι στ’ άριστοκρατικότερα κέντρα. ***

Ένας Άγγλος δημοσιογράφος, ό Έντουαρντ Σμιθ, άναφέρει σε μία άνταπόκρισή του ότι, ταξιδεύοντας κατά το 1931 με το τρένο, για να πάη στο Νητρώιτ, γνώρισε μέσα σ’ αυτό μία παράξενη νέα, που μόλις είχε γυρίσει από την Εύρώπη. Η νέα αυτή συνοδεύονταν από δύο καινούριες, είχε φοιάσει μία όλόκληρη σκευοφόρο για τις άναριθμητες βελήσιες της, φορούσε μία πολυτελέστατη και πανάκριβη γούνα κι ήταν σολισιομένη με τα πιο όμορφα διαμάντια του κόσμου. Η μυστηριώδης αυτή νέα δεν άφησε ν’ άσκαλίψη στον Άγγλο δημοσιογράφο ότι ήταν διπλωματούχος των Πολιτικών και Οικονομικών Έπιστημών κι έαι πλέον ότι ήταν ή πριγκίπισσα Νοεμί, που είχε διαδεχθί το θείο της σθρόνο των Έρυθροδέρμων Τσιρόκη !..

Η ίδια ταξιδιότισσα, ύστερα από λίγες μέρες, προσέφερε στον Έντουαρντ Σμιθ, κάτω από μία ζωηρόχρωμη τέντα κι ανάμεσα στους γραφικούς διακόπους της, μέσα στην καρδιά ενός παρθένου δάσους, έξι ήπια χιλιόμετρα μακριά από το πιο κοντινό κατοικημένο μέρος, την «πάτη της φιλίας» κι ένα φλιντζάνι τσάι, όπως σινηθίζουν να περιποιούνται οι Έρυθροδερμοί τους ξένους τους.

Αυτόσ όστόσο ό φαινομενικός άναχρονισμός δεν εινε ό μόνος στη ζωή των Έρυθροδέρμων κατοίκων των Ηνωμένων Πολιτειών. Άρκετά καινεί να πάη στις Πολιτείες του Νέου Μεξικό και του Τεξάς, παραδείγματα χάριν, για να ξαναβθί τις παλιές ύπόγειες και μυστηριώδεις πόλεις των Όπι και των Ν α β ά γ ι ο, που λατρεύουν το Μέγα Πέντα, τον πανίσχυρο Θεό τους και τις σκληρές φυλές των Α π ά χ η δ ω ν του Βορρά, που εφαρμόζουν ακόμα και σήμερα τη δικαιοσύνη του άιατος για τους προδότες.

Οι Έρυθροδερμοί άλλωστε δεν ξεχούν ότι εινε οι...οικοδεσπότες, ότι σ’ αυτούς δηλαδή ανήκει ή Αμερική, και γι’ αυτό γκρινιάζουν κάθε φορά που ό Αμερικανός Διευθυντής των Ινδικών Υποθέσεων άνακαταλείπει με κάποις ύπερβολικό ζήλο στα...οικογενειακά τους.

Επίσης με μεγάλη σοβαροτητα και βέβαια ότι κάνουν μία τελετή κάθε άλλο παρά γελίοια, άνακηρύσσουν έπιτιμους αρχηγούς τους και τους προσφέρουν την φανταχτερή εκείνη χαίτη με τα πολυχρώμα φτερά, τους διάφορους έπισημους ξένους τους, που επισκεπτόνται την κατασκηνώσι τους. Με τις ίδιες τιμές ύποδέχτηκαν εσχάτως τον περίφημο Ιταλό στρατηγό Μάσλετο, ό με «κατασκηνώσις» τους έξω από το Σακάγο και τον όνόμασαν «Γαλάζιο Άετό», για την ύπεροχη πτήση του από την Ιταλία στον Νέο Κόσμο.

Δέν εινε λοιπόν κάτι το άσημαντο και το κομικό ή τελευταία μεγάλη συγκέντρωσις όλων των Έρυθροδέρμων στη Νέα Υόρκη για την έκλογη του «Βασιλέως» τους, ενός «Βασιλέως», που δεν θα άναφερθί βέβαια απ’ το Ημερολόγιο του



Τύπος παλαιού Έρυθροδέρμου

Η έκλογη του «Βασιλέως» έγινε στην Ινδική «κατασκήνωσι» του Μπρόνξ της Νέας Υόρκης, κι οι Έρυθροδερμοί που είχαν συγκεντρωθεί εκεί πέρα με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους απ’ όλες τις φυλές της Βορείου και της Νοτίου Αμερικής, ξεπερνούσαν τις δύο χιλιάδες. Ο «Βασιλεύς» καθότανε δίπλα στα ιστορικά άπομεινάρια του ιερού δένδρου των Έρυθροδέρμων, του «Πιούιπ Τρη», που φυλάγονταν από ένα σιδερένιο κγκλιδόφραγμα.

Τόν λένε «Κόκκινη Άλεπού», μα το πραγματικό του όνομα εινε Χάρολντ Νταίβις Έμερσον. Ο «τζέντλεμαν» αυτός εινε διδάκτωρ του Λυκαίου κι άπόγονος ενός Ινδού Ιερέως, του Γιουκατάν....

Η «Κόκκινη Άλεπού» παρουσιάστηκε στους Έρυθροδέρμους από την πριγκίπισσα Νοεμί της φυλής των Τσιρόκη, την όμορφη εκείνη νέα, που είχε συναντήσει ό Άγγλος δημοσιογράφος στο τρένο του Νητρώιτ. Η εμφάνισις αυτής της χαριτωμένης πριγκίπισσας, που κάβεται στο θρόνο μιας μεγάλης και παναρχαιας φυλής, έπρόσθεσε ένα ιδιαίτερο έλεγχητρο σ’ εκείνη την παραποραδότη κι αίσθητη ιεροτελεστία των Έρυθροδέρμων.

Ο δόκτωρ Χάρολντ Νταίβις Έμερσον λοιπόν άνεκηρύχθη «Βασιλεύς» όλων των φυλών, για να δόγηση πάλι σε θριψίμβους και σε δόξες τους Έρυθροδέρμους. Μετά την έκλογή, έπαυ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'ΥΛ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)



συμπεριφορά τοῦ κόμητος γνέ Μαυ-
μαζῶν ἔκανε καταπληκτικὴ ἐντύπωση στὸν
Σέρλοκ Χόλμς. Καθὼς τὸν εἶδε νὰ φεύ-
γη, τοῦ ἔριξε μιὰ περιφρονητικὴ ματιά
καὶ ψιθύρισε σφίγγοντας τὰ χεῖρά του :

— "Ὅλοι εἶνε ἴσοι! Ἀντὶ νάξουν τὰ
μάτια τοὺς δεκατέσσερα γιὰ νὰ προλάβουν
τὸ κακό, ἀφήνουν τὰ παιδιά τους ἐλεύθερα,
χωρὶς ἐπιτήρησι κι' ὅταν σιωπῇ τὸ μοι-
ραῖο ἐπακόλουθο τῆς ἀδιαφορίας τους... τότε, χωρὶς κανένα ὀκνη-
το γι' αὐτὰ, δείχνουν ὅλη τὴ σκληρότητά τους. Τέτοιοι εἶνε ὅλοι σχεδὸν
οἱ γονεῖς καὶ μάλιστα οἱ ἀριστοκράτες, ποὺ θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους
πάντα ἀνεύθυνο γιὰ τὴν κατάστασι τῶν παιδιῶν τους.

Σὲ λίγο ὁ Σέρλοκ Χόλμς ὠδηγήθηκε ἀπ' τὸν ὑπὸντι τοῦ κόμη-
τος μέσα σ' ἕνα δωμάτιο ταπεινωτικὸν μὲ γαλάζιο ἀτάξι. Ἦταν
τὸ δωμάτιο τῆς κόρης τοῦ κόμητος.

— Θέλετε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ μέσα, κύριε ; ρώτησε, μὲ μὴν
μέσα, ὁ ὑπὸντις.

— Μάλιστα, φίλε μου, τοῦ ἀπάντησε ὁ Σέρλοκ Χόλμς. Πήγαινε
νὰ φωνάξῃς τὴν καμαριέρα τῆς κομίσσης. Θέλω νὰ τὴν ἐξετάσω.

— Μάλιστα, κύριε.

"Ὅταν ἔμεινε μόνος ὁ ἀστυνομικὸς, ἔριξε
μιὰ ἐξεταστικὴ ματιά γύρω του, μέσα στὸ δω-
μάτιο τοῦ θύματος, καὶ βλέποντας τὴν γλιδὴ
καὶ πολυτέλεια ἐκεῖ μέσα, ψιθύρισε :

— Κι' ἔπειτα ξαφνιάζονται πὼς ἀναπτύ-
σσονται τὰ ὀλέθρια πάθη στὰ παιδιά τους !..
Δὲν βλέπουν ὅτι τὰ συνηθίζουν, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι,
νὰ ζοῦν μέσα σ' ἕνα θεμιτικὸν παθὸν ! Πα-
τέρες, μητέρες, παιδαγωγοὶ, ὅλοι εἶνε ὑπεύ-
θυνοι γιὰ τὸν ἐκφυλισμὸ τῆς νεολαίας !..

Θέλησε κατὰ τὴν ἀληθείαν στὸ παραθύ-
ρο. Ἄλλ' ἀπέκη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ἀνοίξε ἡ
πόρτα τοῦ δωματίου καὶ μπῆκε ἡ καμαριέρα,
ἡ μὲς Ντόλυ.

Ἡ καμαριέρα ἐκλαίγε μὲ δυνατοὺς λυγ-
μοὺς καὶ τραβοῦσε τὰ μαλλιά της, τρανίζον-
τας :

— Θεέ μου !.. Θεέ μου !.. Εἶνε τρομε-
ρό !.. Τρομερό !..

— Ἄκουσε, κοπέλλα μου, τῆς εἶπε μ' ἕνα
καθησυχαστικὸ, ἀλλὰ καὶ αὐστηρὸ συγχρόνως
τόνο ὁ Σέρλοκ Χόλμς, πλησιάζοντάς τὴν, τὰ
μαλλιοτραβήγματα καὶ τὰ κλάμματα δὲν ὤ-
φελον. Προσπάθησε νὰ συγκεντρώσῃ τὴς
δυνάμεις σου, νὰ ἐπιβληθῇ στὸν ἑαυτὸ σου
καὶ ν' ἀπαντήσῃ στὰ ἐρωτήματά μου. Ἀπα-
τὸ νὰ μοὶ πῆς ὅλη τὴν ἀλήθεια. Συνέθη ἕνα
τρομερὸ δυστύχημα στὴν κυρία σου καὶ γι'
αὐτὸ εἶσαι κι' ἐσύ ὑπεύθυνη. Προσπάθησε
λοιπὸν νὰ ἐλαφρώσῃς τὴ θῆσι σου.

— Δὲν γτῶο: ἐγώ, δὲν γτῶο, κύριε !..
ψιθύρισε ἐκτὴν μισοκλαίγοντας.

— Πᾶψε γὰ κλαῖς, σοῦ εἶπα !.. τῆς φώναξε αὐστηρὰ ὁ ἀστυνο-
μικός.

Ἐκείνη σάπασε. Κι' ὁ Σέρλοκ Χόλμς τὴ ρώτησε :

— Τὴν βοηθοῦσε τὴν κυρία σου νὰ φεύγῃ κρυφὰ ἀπ' τὸ σπίτι ;
— Μάλιστα, κύριε ! Ἀλλὰ σὰς βεβαίω ὅτι τὴν συμβούλευσα πολ-
λὲς φορὲς τὴν κ. κόμισσα νὰ μὴν τὸ κἀνέ. Μὰ ἐκεῖνη δὲν μ'

κολούθησε ἕνα πλουσιότατο συμπίο μ' ἐλεκτὰ κυνήγια ποὺ ψή-
θikan ἐπὶ τάπου, ἐνῶ γύρω ἀπὸ τὴς φωτιὰς ἐκ' Ἐρυθροδερμιο χτυποῦ-
σαν τὰ τὰμ-τὰμ καὶ χόρευαν τοὺς θεσηνεϊτικὸς χοροὺς τους.

Ἐπειτα, μὲ ἀνέτειλε ἡ Σελήνη, ἡ πριγκίπισσα Νοεμὶ προσέ-
φερε μιὰ μεγάλη θύσα στὰ Πνεύματα καὶ τὸν ὄλισε μὲ δροσερὰ λου-
λοῖδια τὸν πρόχειρο θρόνο τοῦ Βασιλέως τῶν Ἐρυθροδέρμων. Ἐκεῖ-
νος τότε γέμισε ἕνα χρυσοὺ κίπελλο μ' ἕνα ἱερὸ κρασί, ἔβραξε μ' αὐ-
τὸ τὰ χεῖλιά του καὶ κατόπιν τὸ προσέφερε στὴν πριγκίπισσα τῶν
Τουρῶν, ἡ ὁποία τὸ μετεβίβασε στοὺς ἄλλους φυλάρχους. Ἡ τελετὴ
αὕτη εἶχε σκοπὸ νὰ συνδέσῃ ἀκόμη περισσότερο τὴς διάφορες φυλὰς
τῶν Ἐρυθροδέρμων μεταξὺ τους, κάτω ἀπὸ τὸ σκῆπτρο τοῦ... δοκτο-
ρος Χάρολδ Νταβὶς Ἐμερσον, ὁ ὁποῖος δὲν θ' ἀποτραβηχθῇ σὲ κα-
νένα παρθεῖνο δάσος, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἐργάζεται διωγ-
πρῶτα στὸ μεγάλο δικηγορικὸ γραφεῖο του ποὺ ἔχει στὴ Νέα Ὑόρκη !..

Κι' ἔτσι βλέπομε ὅτι τὸ ποιητικὸ καὶ μυστικοπαθὲς παρελθὸν πα-
ραχωρεῖ τὴ θῆσι του στὴν πρακτικὴ καὶ μηχανικὴ ζωὴ τῆς ἐποχῆς μας.

ἄκουγε... Τὶ ἔπρατε νὰ κάνω ; Ἦσιον ὑπὸντιοῦ τῆς, κι' ἦσιον ἄ-
ναγκασμένη νὰ τὴν ὑπακούω.

— Τὸ χρέος σοῦ ἦταν νὰ εἰδοποιήσῃς τὸν κόμητα !.. Ἐρεῖς ὡστόσο
ποῦ πῆγαινε ἡ κόμισσα, ὅταν ἔφυγε ἀπ' ἐδῶ ;

— Πήγαινε...

— Ποῦ ; Λέγε...

— Πήγαινε καὶ συναντοῦσε τὸ φίλο της.

— Πολὺ καλὰ !.. Καὶ ἔρεῖς ποῦς ἦταν αὐτὸς ὁ φίλος τῆς κυ-
ρίας σου ; Ἐμπρός ! Τὶ κοιπιάζεις ;

— Κύριε !.. Θὰ σὰς πῶ ὅλη τὴν ἀλήθεια... Θὰ σὰς τὰ ὁμολογήσω
ὅλα !.. Θεέ μου !.. Τὶ εἶνε αὐτὸ ποὺ ἔπαθα !.. ἄρχισε νὰ ξεφουρῆ
κατατρομαγμένη ἡ δυστυχισμένη κοπέλλα, κρύβοντας τὸ πρόσωπό
της μέσα στὰ χεῖριά της.

— Ἐμπρός λοιπὸν καὶ πάψε νὰ κλαῖς, τῆς φώναξε πάλι μὲ αὐ-
στηρότερο τόνο ὁ ἀστυνομικὸς. Ἐπρατε νὰ ντρεπόσουν τότε κι' ἦ-
ταν ἀκόμη καρὸς νὰ σώσῃς τὴν κυρία σου !.. Τώρα εἶνε ἄργα.

— Ἐχετε δικη, κύριε ! μοιρολόησε ἡ καμαριέρα, ξετρελλισμένη
ἀπ' τὸν φόβο της. Ἄν εἶχα περισσότερο θάρρος, θὰ τὴν ἔσωσα. Μὰ
ἐδῶ κι' ἔξη-ὄχτώ μῆνες δὲν σκεφτόμωνα τέτοια πράγματα. Ἦταν ἄ-
θῶα, ἀθῶα σὰν ἄγγελος !.. Ὁ κ. κόμης ὅμως εἶχε πάρει στὴν ὑπε-
ρεσά του ἕναν ἱπποκόμο γιὰ τ' ἄλογα τῆς καβάλλας, τὸν κυνηγῶν
καὶ τὸν ἱπποδρομῶν καί..

— Ποῦς ὀνομάζεται ὁ ἱπποκόμος αὐτὸς ; τὴν ρώτησε ὁ ἀστυνο-
μικός.

— Κάρολος Λαῖκε, ψιθύρισε κατακόκκινη ἡ
καμαριέρα. Εἶνε πολὺ ὄμορφος νέος ὁ Κάρ-
λος, κύριε. Καβάλλα ἀπάνω σ' ἄλλογο κοιά-
ζει σὰν Θεός, ἔχει μάτια..

— Φτάνει, φτάνει ! τὴν διέκοψε ἀποτόμως
ὁ Χόλμς. Αὐτὰ δὲν μ' ἐνδιαφέρουν ἕμνα. Προτιμῶ νὰ μάθω πὼς σχετίσθηκε μὲ τὴν
κυρία σου ὁ ἄνθρωπος αὐτός.

— Θὰ σὰς τὸ ἐξηγήσω, κύριε. Ὁ κ. κό-
μης εἶχε διατάξει τὸν Λαῖκε νὰ δῖνῃ μαθη-
ματα ἱππασίας στὴν κόμισσα... Ἐτσι λοιπὸν
κάθε μέρα ὁ κ. Λαῖκε κι' ἡ κόμισσα μένανε
ὄρες ὀλόκληρες ὀλοῦνοχοι, οἱ δύο τους μαζί.

— Καταλαβαίνω, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ
προχωρήσῃς !.. Ὁ καθηγητὴς τοῦ πάπου, ὁ
καθηγητὴς τῶν γαλλικῶν, ὁ καθηγητὴς τῆς
ἱππασίας καί.. ἡ συνηθισμένη πάντα ἱστορία.
Ἐρεῖς ποῦ δινανε τὰ γρατεβῶτού τους ;

— Σ' ἕνα ὀποιοτεῖο. Τὴ διευθύντοῦα του
ναῖμωσθε τὴν λένε κυρία Καζιάν.

— Καλὰ, τὸ ἔξεο αὐτὸ !.. Καὶ τώρα δὲν
θέλω τίποτ' ἄλλο ἀπὸ σένα, παρὰ νὰ μοὶ πῆς
ποῦ κἀθετα ὁ περίορμος αὐτὸ Λαῖκε.

— Ἐδῶ κοντὰ, διὸ σπῖτια παραπάνω,
κύριε.

— Ἐλα μαζί μου. Θέλω νὰ μ' ὀδηγήσῃς.

Ἐτσι, σὲ λίγο, ὁ Σέρλοκ Χόλμς, συνοδευ-
όμενος ἀπ' τὴν καμαριέρα τοῦ τελευταῖου θύ-
ματος τοῦ Τζακ τοῦ Ἀντεροβγάλη, ἔφθασε
στὸ σπίτι τοῦ Λαῖκε.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς, μὲ μῆτις γτῶασε στὸ σπίτι τοῦ ἱπποκόμου, διέτα-
ξε τὴν καμαριέρα νὰ ξαναγρῆσθῃ στὸ μεγάλο τοῦ κόμητος, ἀνοίξε
μ' ἕνα ἀντικλεῖδι τὴν ἐξώπορτα τοῦ ἱπποκόμου καὶ μὲ τὸν ἴδιο τρό-
πο μῆκε μέσα στὸ δωμάτιο του.

Ὁ ἱπποκόμος κοιμῶταν βαθεῖα τὴ στιγμὴ αὕτη κι' ὁ ἀστυνομικός
γιὰ νὰ τὸν ξυπνήσῃ, τὸν σκοῦντησε ἐλαφρὰ στὸν ὄμο καὶ τοῦ φώ-
ναξε σιγανὰ :

— Ξυπνήστε, κύριε ! Εἶμαι ὁ Σέρλοκ Χόλμς ! Ἐχω νὰ σὰς μιλή-
σω γιὰ ἕνα πολὺ σοβαρὸ ζήτημα.

Ὁ Κάρολος Λαῖκε θέλησε ν' ἀνοίξῃ τὰ βλέφάρα του, μὰ τὰ ξα-
νάκλεισε ἀμέσως, γιὰ τὸν πειραξὲ τὸ ἐντυκρατικὸ φῶς τοῦ νυκτο-
φάνηρου τοῦ ἀστυνομικοῦ. Ἀπλόνοντας λοιπὸν τὸ χροῖο του πρὸς τὸ
περίστροφό του, ποῦ ἦταν βαλμένο ἀπάνω σ' ἕνα τραπεζάκι, κοντὰ
στὸ κρεβάτι του, φώναξε ταραγμένος :

— Τὶ τρέχει ;

— Ὁ Σέρλοκ Χόλμς πρόλαβε κι' ἄραξε τὸ περιστρόφο κι' ἔπειτα
ξαναφώναξε δυνατώτερα στὴ νέα :

— Δὲν εἶμαι οὔτε κλέφτης, οὔτε ληστής ! Εἶμαι ὁ ἀστυνομικός
Σέρλοκ Χόλμς. Σηκωθῆτε καὶ ντυθῆτε. Δὲν εἶνε καρὸς γιὰ ἔπινο !..
Ἐρχομαι νὰ σὰς ἀναγγεῖλω ὅτι ἡ κόμισσα Εὐθὴνη γνέ Μαυμαζῶν
δολοφονήθηκε !..

— Εἰσάστε ἕνας τρελλός ! φώναξε ὁ Κάρολος Λαῖκε, ἀναπηδῶν-
τας κατασυνγισμένος ἀπ' τὸ κρεβάτι του.

(Ἀκολουθεῖ)

